Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 98 150 van 28 februari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX *loco* advocaat I. CAUDRON en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas
U beweerde de Guinese nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Conakry en te behoren tot de etnische groep Malinké.
U werd op 15 augustus 1989 geboren te Kissidougou (Guinée-Forestière) en groeide er op in de ouderlijke woning. Na het voltooien van de lagere en middelbare school in Kissidougou verhuisde u in 2007 naar Conakry alwaar u introk bij uw oom langs moederszijde, F.T.(...) genaamd, in Dixinn (Conakry). U begon een liefdesrelatie met F.C.(...) die in Kissidougou woonde. U ving uw universitaire studies aan en woonde gedurende het academiejaar 2007-2008 bij uw oom, F.T.(...). Na het voltooien van het eerste academiejaar keerde u terug naar de ouderlijke woning in Kissidougou om de vakantie door te brengen. Uw zoon M.-K.M.(...) werd op 16 juli 2008 geboren

te Kissidougou. F.C.(...) werd verstoten door haar familie omdat ze een kind baarde buiten het huwelijk en trok in in uw ouderlijke woning in Kissidougou. In 2008 besloot u een woning te huren in de wijk Taouyah in Ratoma (Conakry) alwaar u zich installeerde. U verkocht mobiele telefoons op de markt Medina in Dixinn (Conakry) om wat geld te verdienen om uw huurgeld te betalen. Ongeveer 9 maanden na de geboorte van uw zoon M.-K.M.(...) beëindigde u uw relatie met F.C.(...). F.C.(...) verzoende zich met haar familie en keerde terug naar haar familieleden terwijl uw zoon M.-K.M.(...) achter bleef bij uw moeder in Kissidougou. Op 10 december 2009 stierf uw vader, K.M.(...), een natuurlijke dood. In juni 2011 rondde u uw universitaire studies Telecommunicatie – optie Transmissie af. Bij gebrek aan een betere job bleef u sinds het beëindigen van uw studies 6 dagen per week mobiele telefoons verkopen op de Medina-markt in Dixinn (Conakry). In de tweede helft van de maand juni 2011 organiseerde uw goede vriend M.C.(...), die in de wijk Nongo in Ratoma woont (Conakry), een feestje. Op dit feestje maakte u kennis met A.T.(...) die, evenals M.C.(...), studeerde aan de Universiteit Generaal Lansana Conté in de wijk Sonfonia te Ratoma (Conakry). In augustus 2011 begon u een relatie met A.T.(...). A.T.(...) frequenteerde u in uw huurwoning. Op 11 februari 2011 werd u opgebeld op uw mobiele telefoon door A.T.(...) terwijl u mobiele telefoons aan het verkopen was op de markt Medina. A.T.(...) vertelde u dat ze u dringend wilde spreken in uw woning. U snelde huiswaarts en A.T.(...) vertelde u dat ze zwanger was en dat haar moeder haar zwangerschap ontdekt had. A.T.(...) vertelde u dat ze vreesde dat haar moeder haar vader zou inlichten over de zwangerschap. U stelde voor dat A.T.(...) een abortus zou ondergaan. A.T.(...) wilde bedenktijd en ging huiswaarts. De volgende dag, 12 februari 2012, kwam A.T.(...) naar uw woning en vertelde u dat ze akkoord was om een abortus te ondergaan. Op 12 februari 2012 begaven u en A.T.(...) zich naar een vroedvrouw, mevrouw S.(...) genaamd, in de wijk Taouyah in Ratoma (Conakry). Mevrouw S.(...) vertelde u en A.T.(...) dat ze reeds 4 maanden zwanger was en dat ze voor een bedrag van 300 000 Guinese Francs een abortus kon uitvoeren. U betaalde en A.T.(...) ging met de vroedvrouw een kamer binnen. De vroedvrouw voerde een abortus uit en A.T.(...) diende 3 dagen later terug te komen ter controle. U stelde A.T.(...) voor om in uw huurwoning te herstellen van de ingreep maar A.T.(...) weigerde en verkoos huiswaarts te keren. A.T.(...) begaf zich per taxi naar haar ouderlijke woning in de wijk Kountiya in Matoto (Conakry). Dezelfde avond telefoneerde u A.T.(...) en ze vertelde u dat ze hevig bloedde. U poogde haar gerust te stellen doch u maakte zich zorgen. U poogde haar herhaaldelijk terug te bellen doch A.T.(...) nam de telefoon niet op. Om 23 uur belde u opnieuw doch de vader van A.T.(...) nam de telefoon op en zei "heb je dat mijn dochter aangedaan, je moet beginnen te bidden want als mijn dochter niet in leven blijft ga ik je vermoorden". U haakte in en was bang. U besloot de zus van A.T.(...) op te bellen, M.T.(...), om informatie in te winnen over de toestand van A.T.(...), doch ze nam de telefoon niet op. Vervolgens belde u naar uw goede vriend, M.C.(...), die u adviseerde bij hem langs te komen. U besloot naar de woning van M.C.(...) in de wijk Nongo in Ratoma (Conakry) te gaan en een vriend van u, O.M.(...), kwam in uw woning overnachten. U praatte lang met M.C.(...) en poogde tevergeefs telefonisch contact te krijgen met M.T.(...), de zus van A.T.(...). U overnachtte in de woning van M.C.(...) in de wijk Nongo in Ratoma (Conakry). De volgende ochtend, op 13 februari 2012, werd u opgebeld door M.T.(...) die u vertelde dat haar zus, A.T.(...), naar de spoed werd gebracht doch overleden was. M.T.(...) voegde hier aan toe dat haar vader erg boos was. U was erg van streek en besloot naar uw huurwoning te gaan om wat spullen op te halen en dan naar uw moeders woning in Kissidougou te reizen. Toen u arriveerde aan uw huurwoning in de wijk Taouyah in Ratoma (Conakry) zag u vele mensen aan uw deur staan. De deur was ingetrapt en de frigo kapot gemaakt. Uw vriend O.M.(...) werd mishandeld. Volgens uw vriend O.M.(...) en uw huisbaas M.K.(...) waren de daders 3 militairen die op zoek waren naar u. U bent er van overtuigd dat de militairen gestuurd werden door generaal N.T.(...), de vader van A.T.(...). Uw huisbaas zei dat u problemen veroorzaakte en zette u uw huurwoning uit. U telefoneerde uw moeder en zij raadde u aan onder te duiken in Conakry en niet naar Kissidougou te komen. U besloot op 13 februari 2012 naar een vriend te gaan, C.S.(...) genaamd, die in de wijk Dabompa in Matoto (Conakry) woonde. U belde uw moeder en vertelde dat u bij C.S.(...) logeerde. Uw moeder adviseerde u uw mobiele telefoon af te zetten. Op 17 februari 2012 telefoneerde uw moeder naar C.S.(...) en vroeg haar op te halen aan het kruispunt kilometer 36 genaamd in Dabompa in Matoto (Conakry). C.S.(...) ging uw moeder ophalen en bracht haar naar zijn woning alwaar u ondergedoken zat. Uw moeder vertelde u dat ze door 3 kennissen van haar die een overheidsfunctie uitoefenen bij het leger en de gendarmerie werd opgebeld en dat zij haar zeiden dat u ernstig in de problemen zat en vermoord zou worden. Op 21 februari 2012 verliet u Guinée met een vlucht van Brussels Airlines. U maakte een tussenlanding in Dakar (Senegal) en arriveerde op 22 februari 2012 in België. Op 22 februari 2012 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een studentenkaart op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université de Conakry te Conakry (s.d.), puntenlijsten op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université de Conakry te Conakry op 27 februari 2012 en 13 maart 2012, een uittreksel uit de geboorteakte (volgnummer 234) op naam van S.M.(...) uitgereikt door de

burgerlijke stand te Kissidougou (s.d.), attesten op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université Gamal Abdel Nasser de Conakry te Conakry op 12 maart 2012 en een envelop van DHL verstuurd door Manty Traore vanuit Conakry (s.d.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest te worden gedood door de vader van wijlen uw geliefde, A.T.(...), die generaal is in het leger (zie gehoorverslag CGVS dd. 16 oktober 2012, p. 18). U voegde hier aan toe dat de vader van A.T.(...), N.T.(...) genaamd, als generaal veel macht heeft (p. 18), een hoge legerfunctie bekleedt (p. 28) en samenwerkt met de Guinese autoriteiten (p. 18).

Ten eerste kan worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de vader van wijlen uw geliefde, N.T.(...), een militair is en aldus veel macht heeft en samenwerkt met de autoriteiten (p. 18). Immers, u heeft het niet aannemelijk kunnen maken dat de vader van wijlen uw geliefde, N.T.(...), werkelijk werkzaam was als militair en een legerfunctie bekleedde. Zo verklaarde u in de door u ingevulde vragenlijst van het CGVS dat de vader van A.T.(...) een generaal was en een chef in het leger was (vragenlijst CGVS dd. 24 februari 2012, punt 3.5). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaarde u dat de vader van A.T.(...), N.T.(...), achtereenvolgens de militaire graden kolonel en generaal had (p. 20) en dat hij, toen hij kolonel was de functie legerchef of chef van een militair kamp uitoefende (p. 19) en dat hij, toen hij generaal was de functie adjunct-stafchef uitoefende (p. 20). U lichtte toe dat N.T.(...) aanvankelijk als kolonel werkzaam was in het legerkamp Kèmè Bourema in Kindia (p. 19) en dat hij vervolgens generaal, meer bepaald brigadegeneraal werd (p. 19) en in Conakry werkzaam was (p. 20). Echter, naast de 2 door u genoemde graden, de 2 door u genoemde legerfuncties en de standplaats in Kindia kon u geen enkele andere informatie over de professionele loopbaan en professionele activiteiten van N.T.(...) geven. Zo beweerde u niet te weten wat de exacte beroepsactiviteiten noch activiteiten van N.T.(...) waren in het legerkamp Kèmè Bourema in Kindia (p. 19). U kon evenmin toelichten wanneer N.T.(...) precies in Kindia gewerkt had (p. 21) en hoewel u verklaarde dat N.T.(...) toen hij stafchef werd naar Conakry verhuisde (p. 21) kon u de datum noch periode toelichten wanneer hij stafchef werd noch wanneer hij naar Conakry verhuisde (p. 21). U verklaarde vervolgens enkel te weten dat N.T.(...) adjunct-stafchef was maar niet te weten wat zijn werk was (p. 20). Gevraagd naar "Wat weet u over het beroep van de vader van A.T.(...)?" (p. 18) antwoordde u kortweg "Hij is de chef van het leger van Guinée" (p. 18). U kon niet toelichten bij welke divisie (p. 20), welk departement (p. 20) of welke eenheid (p. 21) N.T.(...) werkzaam was (p. 20). Voorts slaagde u er niet in de werkplaats van N.T.(...) toe te lichten (p. 18) en wanneer de interviewer van het CGVS u vroeg waar de vader van A.T.(...) werkte toen hij generaal was (p. 19) en u vroeg naar het adres van de werkplaats of het kamp (p. 20) repliceerde u dit niet te weten (p. 20). U voegde er aan toe dat N.T.(...) werkzaam was als adjunct-stafchef in Conakry doch niet te weten in welk kantoor of op welke plaats (p. 20). U verklaarde niet te weten in welke wijk of in welke gemeente van Conakry kolonel Traoré werkte (p. 21). U wist evenmin wanneer N.T.(...) adjunct-stafchef werd (p. 20) en wat de inhoud van zijn job als generaal was (p. 20). Ook verklaarde u niet te weten wat de inhoud was van de beroepsactiviteiten van N.T.(...) als adjunct-stafchef (p. 20), u verklaarde niet te weten wat de functie adjunct-stafchef inhoudt (p. 29) en u verklaarde niets te weten over de inhoud van de beroepsactiviteiten van N.T.(...) in het algemeen (p. 21). U verklaarde voorts niet te weten of N.T.(...) werkzaam was bij de zee-, lucht- of landmacht (p. 20). Voorts verklaarde u niet te weten sinds wanneer N.T.(...) bij het leger werkt (p. 19), beweerde u herhaaldelijk niet te weten wanneer N.T.(...) generaal werd (p. 19). U wist evenmin welke studies N.T.(...) gevolgd heeft (p. 19). Verder verklaarde u geen namen van ondergeschikten (p. 21) noch van oversten (p. 21) van N.T.(...) te kennen en u kon bovendien geen enkele collega-militair van N.T.(...) benoemen (p. 20-21). Uw beweringen dat u nooit contact had met generaal N.T.(...) (p. 18) en dat u generaal N.T.(...) nooit ontmoet heeft (zie vragenlijst CGVS dd. 24 februari 2012, punt 3.5) bieden geen geldige verschoning voor uw dermate verregaande onwetendheid inzake generaal N.T.(...). Er kunnen immers minimale verklaringen van u worden verwacht over de door u gestelde actor van vervolging, N.T.(...), en de machtsfunctie die hij uitoefende, alsook een zekere vertrouwdheid met het professionele leven van N.T.(...) en enige kadrering en specificering inzake zijn professionele activiteiten temeer daar N.T.(...) zijn legerfunctie en hieruit voortvloeiende connecties met de autoriteiten een essentieel element in het asielrelaas vormen en de nexus met de criteria in het Vluchtelingenverdrag betreffen. Aangezien u enerzijds verklaarde dat A.T.(...) tussen juni 2011 en februari 2012 vijf keer per week naar uw woning kwam (p. 22) en u klaarblijkelijk tevens herhaaldelijk telefonisch contact met haar had en u er zich anderzijds klaarblijkelijk terdege bewust van was dat u een

'geheime' relatie onderhield (p. 24) met de dochter van een adjunct-stafchef van het leger is uw gebrek aan kennis niet te verschonen.
Ten tweede legde u diverse vage, weinig concrete en speculatieve verklaringen af betreffende de pogingen van generaal N.T.(...) om u te pakken te krijgen met het oog op u te doden. Zo verklaarde u dat uw huurwoning op 13 februari 2012 in uw afwezigheid werd aangevallen door 3 militairen die gestuurd werden door generaal N.T.(...) (p. 26) en dat de 3 militairen op zoek waren naar u (p. 27) en uw woning vernielden (p. 26). U kon echter niet toelichten hoe N.T.(...) te weten kwam waar u woonde (p. 27), u kon geenszins hard maken dat deze 3 militairen gestuurd werden door generaal N.T.(...) en u verklaarde bovendien dat de 3 militairen niets zeiden over de reden van de aanval (p. 27). U verklaarde niets te weten over de identiteit van de militairen (p. 26) en niet meer te weten over de militairen dan dat ze een militair uniform en een rode baret droegen (p. 27). U verklaarde herhaaldelijk dat u niet aanwezig was tijdens de aanval (p. 26-27) en dat u alle informatie vernam via uw vriend O.M.(...) en de huisbaas M.K.(...) (p. 26-27). Vervolgens beweerde u dat 3 kennissen van uw moeder die allen een overheidsfunctie uitoefenen bij het leger en de gendarmerie (p. 27) uw moeder contacteerden met de mededeling dat militairen op zoek waren naar u en u wilden vermoorden (p. 27). U verklaarde in dit verband dat de 3 kennissen van uw moeder zeiden dat generaal N.T.(...) op zoek was naar u (p. 28). U verklaarde in dit verband dat generaal N.T.(...) niet rechtstreeks aan de 3 kennissen van uw moeder gevraagd had om u te zoeken maar dat zij dit "via via" op het werk vernomen hadden (p. 28) en u kon niet toelichten van wie precies de 3 kennissen van uw moeder vernamen dat de generaal op zoek was naar u (p. 28) noch aan wie de generaal dan wel precies had gevraagd om u te zoeken (p. 28). U heeft deze informatie louter verkregen via derden. Er kan echter worden opgemerkt dat verklaringen van derden, (in casu uw vriend O.M.(...), uw huisbaas M.K.(...) en uw moeder) geen enkele garantie van betrouwbaarheid bieden en uw verklaringen aldus louter speculatief zijn.
***Tot slot** kan worden opgemerkt dat het toch enigszins merkwaardig is dat u herhaaldelijk verklaarde niet te weten hoe de moeder van A.T.(...) de zwangerschap van haar dochter ontdekt had (p. 11 en 25), dat u verklaarde niet te weten hoe de vader van A.T.(...) uw identiteit als bezwangeraar van zijn dochter ontdekte (p. 25) en dat u geenszins kon toelichten hoe of met behulp van welke middelen zoals bijvoorbeeld medicijnen of kruiden de abortus precies werd uitgevoerd (p. 25) hoewel u toch verklaarde tijdens de ingreep die 40 minuten duurde (p. 14) - weliswaar in een andere kamer – bij de vroedvrouw aanwezig te zijn geweest (p. 25) en A.T.(...) na de ingreep naar huis begeleidde per taxi (p. 14).*
De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen.
Het door u voorgelegde uittreksel uit uw geboorteakte (volgnummer 234) uitgereikt door de burgerlijke stand te Kissidougou (s.d.) vormt een aanwijzing van uw geboorteplaats en -datum, maar bij gebrek aan officieel identiteitsdocument op uw naam en met uw foto kan er niet worden nagegaan of dit document op u van toepassing is. Wat betreft de door u voorgelegde studentenkaart op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université de Conakry te Conakry (s.d.), de door u voorgelegde puntenlijsten op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université de Conakry te Conakry op 27 februari 2012 en 13 maart 2012 en de door u voorgelegde attesten op naam van S.M.(...) uitgereikt door de Université Gamal Abdel Nasser de Conakry te Conakry op 12 maart 2012 en de door u voorgelegde envelop van DHL verstuurd door uw moeder, Manty Traore, vanuit Conakry (s.d.) kan gezegd worden dat deze documenten los staan van uw asielaanvraag. U bent evenmin in het bezit van enig document ter staving van uw reisweg.
Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Génève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.
Met betrekking tot de algemene situatie in Guinée kan het volgende worden vastgesteld: Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guinese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangsperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.
Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die

aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB, "Guinee: Situatie op het vlak van de veiligheid", Cedoca, dd. 10 september 2012).

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna:de Vluchtelingenconventie) en van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

De verzoekende partij brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat een administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.1.1. De verzoekende partij betwist het motief dat zij het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de vader van wijlen haar geliefde, N.T.(...), een militair is en aldus veel macht heeft en samenwerkt met de autoriteiten (p. 18).

Terecht stelt verzoeker dat het onredelijk is van de verzoekende partij, die de vader van zijn geliefde nooit ontmoet zou hebben of er contact mee had, de militaire loopbaan van haar vader zou kennen. De relatie heeft ook maar een zestal maanden geduurd. Het is echter niet aan de commissaris-generaal om te bewijzen dat het relaas van verzoeker onwaar zou zijn.

Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal tekortschoot in zijn onderzoeksplicht, merkt de Raad op dat er bij de commissaris-generaal slechts sprake is van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kan worden besloten dat het relaas van verzoeker niet aannemelijk is, is dit *in casu* niet het geval.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij die verklaarde dat hij met zijn geliefde had willen huwen, zeer weinig wist over haar familie en vrienden. Weliswaar weet de verzoekende partij dat zij drie zussen had die hij bij naam noemt en waarvan hij de oudste ontmoet zou hebben, maar hij weet niet wat de andere zussen studeren en kent geen andere familieleden. De verzoekende partij kent ook geen vriendinnen of kameraden op school van zijn geliefde (gehoor p. 22 tot 24). De verzoekende partij legt ook geen enkel (begin van) bewijs voor van zijn relatie met de dochter van een in Guinée belangrijk en invloedrijk militair, meer bepaald "*de adjunct-stafchef van het Guinese leger*".

2.1.2. De verzoekende partij betwist het motief dat zij diverse vage, weinig concrete en speculatieve verklaringen aflegde betreffende de pogingen van generaal N.T.(...) om de verzoekende partij te pakken te krijgen met het oog haar te doden.

De verzoekende partij wijst erop dat zij haar informatie via derden kreeg. Zij heeft drie namen vermeld en de commissaris-generaal had dit kunnen onderzoeken. De verzoekende partij meent dat de verwerende partij de plicht heeft het zorgvuldigheidsbeginsel toe te passen en haar het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De argumentatie van de verzoekende partij bevat geen concrete repliek met betrekking tot de diverse vaststellingen verwoord in de bestreden beslissing, zodat dit motief gehandhaafd blijft. Het komt aan de verzoekende partij toe om dit motief van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij in gebreke blijft.

De bestreden beslissing stelt ook terecht: "*Tot slot kan worden opgemerkt dat het toch enigszins merkwaardig is dat u herhaaldelijk verklaarde niet te weten hoe de moeder van A.T.(...) de zwangerschap van haar dochter ontdekt had (p. 11 en 25), dat u verklaarde niet te weten hoe de vader van A.T.(...) uw identiteit als bezwangeraar van zijn dochter ontdekte (p. 25) en dat u geenszins kon toelichten hoe of met behulp van welke middelen zoals bijvoorbeeld medicijnen of kruiden de abortus precies werd uitgevoerd (p. 25) hoewel u toch verklaarde tijdens de ingreep die 40 minuten duurde (p. 14) - weliswaar in een andere kamer – bij de vroedvrouw aanwezig te zijn geweest (p. 25) en A.T.(...) na de ingreep naar huis begeleidde per taxi (p. 14).*"

De Raad meent dat de niet aannemelijkheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS, nr. 165.484 van 4 december 2006).

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991), van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en van artikel 3 van het EVRM.

De verzoekende partij verwijst naar de onveilige situatie in Guinée en de beoordeling van de algemene situatie zoals gesteld in de bestreden beslissing. De verzoekende partij stelt dat de informatiebundel in

het administratief dossier manifest ontoereikend is om een duidelijk beeld te hebben van de huidige situatie in Guinée. Pagina 8 van het CEDOCA rapport van 10 september 2012 wijst erop dat er geen recente verslagen zijn van UNHCR, ICCR, Human Rights Watch en Amnesty International.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf*. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu). De verzoekende partij toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat de informatie in het administratief dossier, gebaseerd op diverse bronnen en documenten en die een beschrijving geeft van de situatie in Guinée, onvoldoende is om te besluiten dat er geen gewapend conflict is in Guinée en dat de conclusie op pagina 10 van het CEDOCA rapport zoals hernomen in de bestreden beslissing geen feitelijke grondslag heeft. Het loutere feit dat er geen recente verslagen zijn van UNHCR, ICCR, Human Rights Watch en Amnesty International is hiervan geen bewijs.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er een situatie is die een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict is. Er is actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 15, sub c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende beschermingen, zoals overwogen door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ) in zijn arrest van 17 februari 2009 (HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, overweging 43, http://curia.europa.eu).

2.3. De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.
Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.
Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,	wnd. voorzitter, toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken
mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
C. VAN DEN WYNGAERT	G. de MOFFARTS